

Seznamy (pokračování)

LCO a akumulátor

- Reformulace rekurzivní procedury, aby umožnila LCO
- Výpočet délky seznamu `length(Seznam, Delka)`

```
length( [], 0 ).  
length( [ H | T ], Delka ) :- length( T, Delka0 ), Delka is 1 + Delka0.
```

- Upravená procedura, tak aby umožnila LCO:

```
% length( Seznam, ZapocitanaDelka, CelkovaDelka ) :  
%           CelkovaDelka = ZapocitanaDelka + ,,počet prvků v Seznam''  
  
length( Seznam, Delka ) :- length( Seznam, 0, Delka ). % pomocný predikát  
  
length( [], Delka, Delka ). % celková délka = započítaná délka  
length( [ H | T ], A, Delka ) :- A0 is A + 1, length( T, A0, Delka ).
```

- Přídavný argument se nazývá **akumulátor**

Optimalizace posledního volání

- Last Call Optimization (LCO)**
- Implementační technika snižující nároky na paměť
- Mnoho vnořených rekurzivních volání je náročné na paměť
- Použití LCO umožňuje vnořenou rekurzi s konstantními paměťovými nároky
- Typický příklad, kdy je možné použití LCO:
 - procedura musí mít pouze jedno rekurzivní volání: v **posledním cíli poslední klauzule**
 - cíle předcházející tomuto rekurzivnímu volání musí být **deterministické**
 - `p(...) :- ...` % žádné rekurzivní volání v těle klauzule
 - `p(...) :- ...` % žádné rekurzivní volání v těle klauzule
 - ...
 - `p(...) :- ..., !, p(...).` % řez zajišťuje determinismus
- Tento typ rekurze lze převést na iteraci

max_list s akumulátorem

Výpočet největšího prvku v seznamu `max_list(Seznam, Max)`

```
max_list([X], X).
```

```
max_list([X|T], Max) :-  
    max_list(T, MaxT),  
    ( MaxT >= X, !, Max = MaxT  
    ;  
    Max = X ).
```

```
max_list([H|T], Max) :- max_list(T, H, Max).
```

```
max_list([], Max, Max).
```

```
max_list([H|T], CastecnyMax, Max) :-  
    ( H > CastecnyMax, !,  
    max_list(T, H, Max )  
    ;  
    max_list(T, CastecnyMax, Max) ).
```

Akumulátor jako seznam

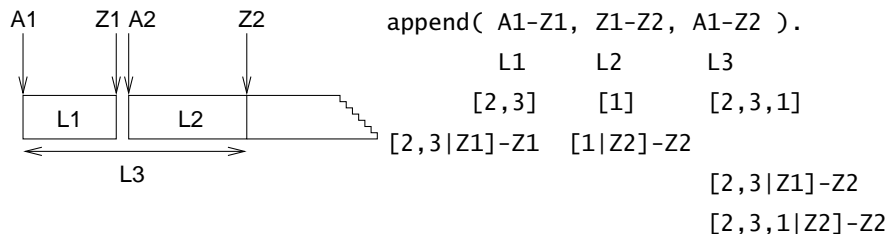
- Nalezení seznamu, ve kterém jsou prvky v opačném pořadí `reverse(Seznam, OpacnySeznam)`
 - `reverse([], [])`.
`reverse([H | T], Opacny) :-`
`reverse(T, OpacnyT),`
`append(OpacnyT, [H], Opacny)`.
 - naivní reverse s kvadratickou složitostí
- reverse pomocí akumulátoru s lineární složitostí
 - `% reverse(Seznam, Akumulator, Opacny):`
`% Opacny obdržíme přidáním prvků ze Seznam do Akumulator v opacnem poradí`
`reverse(Seznam, OpacnySeznam) :- reverse(Seznam, [], OpacnySeznam).`
`reverse([], S, S)`.
`reverse([H | T], A, Opacny) :-`
`reverse(T, [H | A], Opacny)`. % přidání H do akumulátoru
 - zpětná konstrukce seznamu (srovnej s předchozí dopřednou konstrukcí, např. `append`)

Neefektivita při spojování seznamů

- Sjednocení dvou seznamů
- `append([], S, S)`.
`append([X|S1], S2, [X|S3]) :- append(S1, S2, S3)`.
- ?- `append([2,3], [1], S)`.
 postupné volání cílů:
`append([2,3], [1], S) → append([3], [1], S') → append([], [1], S'')`
- Vždy je nutné projít celý první seznam

Rozdílové seznamy

- Zapamatování konce a připojení na konec: **rozdílové seznamy**
- $[a, b] = L1 - L2 = [a, b | T] - T = [a, b, c | S] - [c | S] = [a, b, c] - [c]$
- Reprezentace prázdného seznamu: L-L

- ?- `append([2,3|Z1]-Z1, [1|Z2]-Z2, S)`.
 $S = A1 - Z2 = [2, 3 | Z1] - Z2 = [2, 3 | [1 | Z2]] - Z2$
 $Z1 = [1 | Z2] \quad S = [2, 3, 1 | Z2] - Z2$
- Jednotková složitost, oblíbená technika ale není tak flexibilní

Akumulátor vs. rozdílové seznamy: reverse

`reverse([], [])`.
`reverse([H | T], Opacny) :-`
`reverse(T, OpacnyT),`
`append(OpacnyT, [H], Opacny)`. kvadratická složitost

`reverse(Seznam, Opacny) :- reverse0(Seznam, [], Opacny)`.
`reverse0([], S, S)`.
`reverse0([H | T], A, Opacny) :-`
`reverse0(T, [H | A], Opacny)`. akumulátor (lineární)

`reverse(Seznam, Opacny) :- reverse0(Seznam, Opacny-[])`.
`reverse0([], S-S)`.
`reverse0([H | T], Opacny-OpacnyKonec) :-` rozdílové seznamy
`reverse0(T, Opacny-[H | OpacnyKonec])`. (lineární)

Příklad: operace pro manipulaci s frontou

- test na prázdnot, přidání na konec, odebrání ze začátku

Vestavěné predikáty

Vestavěné predikáty

- Predikáty pro řízení běhu programu
 - `fail`, `true`, ...
- Různé typy rovností
 - unifikace, aritmetická rovnost, ...
- Databázové operace
 - změna programu (programové databáze) za jeho běhu
- Vstup a výstup
- Všechna řešení programu
- Testování typu termu
 - `proměnná?`, `konstanta?`, `struktura?`, ...
- Konstrukce a dekompozice termu
 - `argumenty?`, `funktor?`, ...

Hana Rudová, Logické programování I, 17. března 2009

10

Vestavěné predikáty

Databázové operace

- Databáze: specifikace množiny relací
- Prologovský program: **programová databáze**, kde jsou relace specifikovány explicitně (fakty) i implicitně (pravidly)
- Vestavěné predikáty pro změnu databáze během provádění programu:

```
assert( Klauzule )   přidání Klauzule do programu
asserta( Klauzule )  přidání na začátek
assertz( Klauzule )  přidání na konec
retract( Klauzule )  smazání klauzule unifikovatelné s Klauzule
```

- Pozor: nadměrné použití těchto operací snižuje srozumitelnost programu

Příklad: databázové operace

- **Caching**: odpovědi na dotazy jsou přidány do programové databáze
 - `?- solve(problem, Solution),`
`asserta(solve(problem, Solution)).`
 - `:- dynamic solve/2. % nezbytné při použití v SICStus Prologu`

- Příklad:

```
uloz_trojice( Seznam1, Seznam2 ) :-
    member( X1, Seznam1 ),
    member( X2, Seznam2 ),
    spocitej_treti( X1, X2, X3 ),
    assertz( trojice( X1, X2, X3 ) ),
    fail.
uloz_trojice( _, _ ) :- !.
```

Vstup a výstup

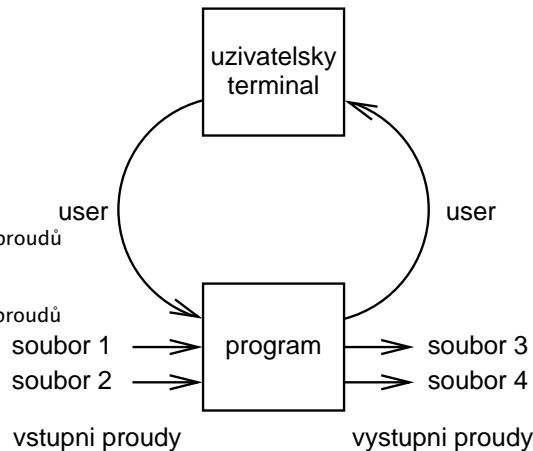
- program může číst data ze **vstupního proudu** (*input stream*)
- program může zapisovat data do **výstupního proudu** (*output stream*)

dva aktivní proudy

- aktivní vstupní proud
- aktivní výstupní proud

uživatelský terminál – user

- datový vstup z terminálu
chápán jako jeden ze vstupních proudů
- datový výstup na terminál
chápán jako jeden z výstupních proudů

Vstupní a výstupní proudy: vestavěné predikáty

- změna (**otevření**) aktivního vstupního/výstupního proudu: `see(S)/tell(S)`

```
cteni( Soubor ) :- see( Soubor ),
                  cteni_ze_souboru( Informace ),
                  see( user ).
```

- **uzavření** aktivního vstupního/výstupního proudu: `seen/told`

- **zjištění** aktivního vstupního/výstupního proudu: `seeing(S)/telling(S)`

```
cteni( Soubor ) :- seeing( StarySoubor ),
                  see( Soubor ),
                  cteni_ze_souboru( Informace ),
                  seen,
                  see( StarySoubor ).
```

Sekvenční přístup k textovým souborům

- **čtení dalšího termu**: `read(Term)`

- při čtení jsou termy odděleny tečkou
| `?- read(A), read(ahoj(B)), read([C,D]).`
|: `ahoj. ahoj(petre). [ahoj('Petre!'), jdeme].`
A = ahoj, B = petre, C = ahoj('Petre!'), D = jdeme

- po dosažení konce souboru je vrácen atom `end_of_file`

- **zápis dalšího termu**: `write(Term)`

`?- write(ahoj).` `?- write('Ahoj Petre!').`

nový řádek na výstup: `n`

N mezer na výstup: `tab(N)`

- **čtení/zápis dalšího znaku**: `get0(Znak), get(NeprazdnyZnak)/put(Znak)`

- po dosažení konce souboru je vrácena `-1`

Příklad čtení ze souboru

```
process_file( Soubor ) :-
    seeing( StarySoubor ),           % zjištění aktivního proudu
    see( Soubor ),                   % otevření souboru Soubor
    repeat,
        read( Term ),                % čtení termu Term
        process_term( Term ),        % manipulace s termem
        Term == end_of_file,         % je konec souboru?
    !,
    seen,                             % uzavření souboru
    see( StarySoubor ).              % aktivace původního proudu

repeat.                               % opakování
repeat :- repeat.
```

Čtení programu ze souboru

- **Interpretování** kódu programu
 - ?- consult(program).
 - ?- consult('program.pl').
 - ?- consult([program1, 'program2.pl']).
 - ?- [program].
 - ?- [user]. **zadávání kódu ze vstupu** ukončené CTRL+D
- **Kompilace** kódu programu
 - ?- compile([program1, 'program2.pl']).
 - další varianty podobně jako u interpretování
 - typické zrychlení: 5 až 10 krát